

БЄЛКОВА Тетяна Олександрівна –

кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри фізичного виховання

Донецького національного медичного університету

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9357-8941>

e-mail: belkovato@ukr.net

МАЛАХОВА Жанна Володимирівна –

кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент,

завідувач кафедри фізичного виховання

Донецького національного медичного університету

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1199-0973>

e-mail: zhanna.koval.11@gmail.com

ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ВУЗІВ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. В умовах радикальної політичної трансформації українського суспільства, інтегральним показником соціально-економічного і духовного розвитку є стан здоров'я нації. Адже його збереження та зміцнення має пріоритетне значення й розглядається як показник цивілізованості держави.

Саме тому державна політика щодо здорового способу життя формується цілеспрямовано і послідовно. Цінність здорового способу життя віддзеркалюється в головних законах, постановах, в державних актах, щодо забезпечення фізичного, психічного, соціального, духовного благополуччя і гармонійного розвитку особистості. Здоровий спосіб життя зберігає і покращує здоров'я підрастаючого покоління. Спосіб життя майже цілком залежить від поведінки особистості і визначає її здоров'я у майбутньому [8, с. 42].

Останнім часом в Україні спостерігається тенденція погіршення стану здоров'я населення, особливо це стосується в першу чергу студентської молоді. Основним завданням сучасного суспільства у масштабах держави є формування здорового способу життя як умови збереження української нації, перспективи справжнього духовного оновлення наступних поколінь [7, с. 144].

На сучасному етапі формується новий погляд на розвиток системи вищої освіти, її можливостей та перспектив. Радикальні зміни, які відбуваються в нашій державі, зумовлюють необхідність підвищення значимості дотримання здорового способу життя майбутніх медичних працівників, спроможних до виконання своїх професійних обов'язків в складних умовах реформування сучасної медицини.

Саме вищі медичні заклади освіти України мають реальне підґрунтя, аби надавати знання, уміння і навички, які позитивно впливатимуть на здоров'я студентської молоді, її поведінку та спосіб життя.

Інтенсивність дії факторів ризику зростає, помітніше впливають фактори, дія яких раніше була значно меншою. Зниження фізичного і підвищення нервово-психологічного навантаження,

інформаційного перевантаження, дефіцит рухової активності, потяг частини молоді до шкідливих звичок, що в першу чергу позначається на стані здоров'я [2, с. 22].

Постає необхідність розробки і запровадження конкретних дій, спрямованих на покращення здоров'я студентської молоді. Одним із ефективних шляхів вирішення цього завдання є створення умов для формування здорового способу життя молодих людей через сприйняття ідеалу, норм поведінки і усвідомлення негативного впливу факторів на організм та психіку як умови збереження української нації.

Аналіз досліджень і публікацій. Останніми роками активно розглядається проблема здоров'я молоді у дослідженнях представників педагогічної думки (В. Бальсевич, Е. Казін, А. Лаптев, Л. Лубишева, В. Марков, В. Петленко, С. Попов, В. Салов).

Вчені констатують низькі показники у стані здоров'я підрастаючого покоління, у зв'язку з цим медичним закладам освіти необхідна педагогічна допомога – це проведення роз'яснювальної роботи. Вивчення проблеми здорового способу життя студентів у широкому соціокультурному аспекті вищих закладів освіти проводили К. Габріелян, С. Гвоздій, Ю. Григор'єва, І. Іванова, А. Козикін, Т. Маляренко, Л. Пахомова, Л. Поліщук, А. Щедрина.

Серед сучасних науковців, які займаються питаннями формування ціннісних орієнтацій молоді на здоровий спосіб життя, слід відмітити дослідження І. Беха, Г. Ващенко, Д. Давиденка, Р. Купчинова, С. Лапаєнко, С. Омельченка, Н. Паніної, Т. Титаренко, Ю. Щедрина, О. Яременка та інших.

Проведений аналіз наукової літератури з різних галузей знань дав змогу конкретизувати сутність поняття «здоров'я» як динамічний стан найбільшого фізичного та психоемоційного добробуту, в основі якого лежить гармонійне співвідношення взаємозв'язаних функцій і структур, що забезпечується високим енергетичним рівнем особистості при найменшій адаптації до умов життєдіяльності.

Мета статті – висвітлення проблеми формування здорового способу життя студентів медичних вузів на сучасному етапі розвитку системи вищої освіти та визначення основних напрямів її вирішення.

Досить гострою і актуальною залишається проблема розвитку фізично активної, гармонійно розвиненої особистості студентів, а саме: вищих медичних закладів освіти, формування у них здорового способу життя, протидія шкідливим звичкам, дефіциту рухової активності, зниженню імунітету, а у зв'язку з цим – захворюванням. Оскільки майбутні медичні працівники у вищих здобувають одну з найскладніших та найбільш ринкових професій, у перспективі повинні мати достатній рівень фізичної підготовленості. Особливого значення фізичні вправи набувають для студентів з відхиленнями у стані здоров'я. Недостатність в русі призводить до погіршення функціонального стану організму, а внаслідок цього – до порушення здатності витримувати фізичні навантаження, які так необхідні для досягнення оздоровчого ефекту. Складається парадоксальна ситуація: організм потребує фізичних вправ, але, не виконуючи їх, втрачає здатність до рухової діяльності [6, с. 175].

Основна причина такого стану, на наш погляд, полягає у відсутності єдиної державної програми, яка б передбачала диференціацію характеру вправ і навантажень, запропонованих для студентів із різними захворюваннями, а також стимулювала студентів до занять фізичним вихованням. Отримані факти обумовлюють необхідність розробки програми профілактично-оздоровчих занять для студентів медичних закладів освіти, які б враховували зміни рухової функції.

Складання комплексу профілактично-оздоровчої програми має ряд послідовних етапів. Передусім визначають його загальну тривалість відповідно до фізичної підготовленості й рухових можливостей студентів. Найбільш оптимальною є тривалість 10–15 хв. Далі визначається зміст і послідовність виконання вправ:

1. На початку виконання вправ – легка ходьба, біг підтюпцем упродовж 2–3 хв, вправи на потягування з глибоким диханням. При цьому важливо слідувати за поставою. Після виконання попередніх вправ посилюється дихання, зігрівається тіло, активізується діяльність кардіореспіраторної системи, підвищується загальний обмін речовин і створюються умови до виконання наступних вправ.

2. Наступний етап полягає у виконанні вправ для м'язів шиї, плечового пояса і рук. Це впливає на зміцнення м'язів верхніх кінцівок і плечового пояса, покращання рухливості суглобів.

3. Далі потрібно виконувати вправи для м'язів тулуба і ніг. Це призводить до збільшення еластичності й рухливості хребта, зміцнення м'язів тулуба, покращання умов для діяльності внутрішніх органів, а також зміцнення м'язів та збільшення рухливості нижніх кінцівок.

До вправ 2 і 3 пунктів додаються силові вправи

без обтяження або з невеликими обтяженнями для м'язів рук, тулуба і ніг (згинання та розгинання рук в упорі лежачи, вправи з легкими гантелями, з еспандером, резиновими амортизаторами).

4. Четверта серія вправ спрямовується на розвиток гнучкості з положень стоячи, сидячи та лежачи. Вони сприяють збільшенню еластичності, гнучкості та спритності.

5. Легкі стрибки або підстрибування, махові рухи, що виконуються в середньому або швидкому темпі з рівномірним диханням, посилюють загальний обмін речовин, зміцнюють м'язи та суглоби ніг, покращують кровообіг. Тривалість цих вправ 20–30 с.

6. У заключній частині комплексу застосовують вправи, спрямовані на розслаблення м'язів, заспокоєння дихання, що в свою чергу, призводить до заспокоєння організму, досягнення психічної та фізичної рівноваги.

Складаючи і виконуючи комплекси профілактично-оздоровчих програм, слід звернути увагу на те, що фізіологічне навантаження на організм слід підвищувати поступово, з максимумом у середині і поступовим зниженням у другій половині комплексу.

Збільшення і зменшення навантаження повинно бути хвилеподібним. Кожну вправу слід починати виконувати в повільному темпі й з малою амплітудою рухів, поступово збільшуючи їх до середніх величин.

На кожному занятті, виконуючи вправи, студенти повинні отримувати оптимальне навантаження. Це, значною мірою, залежить від кількості повторень і темпу виконання вправ. Між серіями з 2–3 вправ виконуються вправи на розслаблення або в повільному темпі. Шляхом зміни темпу і ступенем м'язового напруження можна дозувати фізичне навантаження і визначати основний характер роботи (силовий, швидкісний, швидкісно-силовий).

Загальна кількість вправ, що входять до комплексу профілактично-оздоровчих програм не повинна перевищувати 10–12 вправ. Доцільно через кожні 7–10 днів доповнювати комплекс, використовуючи нові вправи, змінюючи вихідні положення, враховуючи ступінь фізичної підготовленості студентів.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Студентство, як самостійна соціальна група, завжди була об'єктом особливої уваги. Протягом останніх десятиліть відзначається тривожна тенденція погіршення здоров'я молоді, її фізичної підготовленості. Це пов'язано не тільки зі змінами, що сталися в економіці, екології, умовами праці та побуту населення, але і з недооцінкою в суспільстві оздоровчої та виховної функцій, що позначилось на гармонійному розвитку особистості. Сьогодні здоров'я нації викликає занепокоєння у зв'язку зі збільшенням кількості споживачів наркотиків, алкоголю, тютюну; токсикоманія, гіподинамія молоді [9, с. 143].

Згідно з даними вчених, здоров'я людини

більш ніж на 50 % зумовлено її способом життя, близько 40 % – соціальними і природними умовами, а також генетичною спадкоємністю, і лише 10 % залежить від медичного обслуговування [5, с. 318].

У філософському розумінні спосіб життя – це синтетична характеристика сукупності типових видів життєдіяльності людей (індивідів та соціальних утворень) у поєднанні з умовами життя суспільства. Спосіб життя охоплює всі сфери суспільства: працю і побут, суспільне життя і культуру, поведінку (стиль життя) людей та їх духовні цінності. Тобто, поведінка, або стиль життя, є одним з найважливіших елементів способу життя в цілому, який не може не впливати на здоров'я окремої особи або на здоров'я тих чи інших соціальних груп населення [4, с. 42].

Вступивши до медичного закладу вищої освіти, студент опиняється в нових соціальних і психо-фізіологічних умовах, а часто і в новому кліматичному середовищі.

Отримання освіти завжди пов'язане з емоційними стресами під час подолання важких навчальних ситуацій. Нові умови життя, нові знайомства, велика кількість учбової інформації, посилення ритму життя створюють додаткові навантаження на інтелектуальну та емоційну сфери студентів.

Особливі перевантаження випробовують студенти, потрапляючи до незвичних для них умов активної навчальної та наукової діяльності. Успішна адаптація студентів до нових умов навчання у закладі вищої освіти можлива лише при їх орієнтуванні на ведення здорового способу життя [3, с. 43].

Поняття «здоровий спосіб життя» (ЗСЖ) включає фізичне здоров'я, духовне здоров'я і соціальне здоров'я. Взаємообумовленість цих понять виступає не сумою, а твором їх результату. Якщо будь-який з трьох його компонентів дорівнюватиме нулю, то й загальний показник дорівнюватиме нулю [1, с. 8–11].

Основна причина такого стану, на наш погляд, полягає у відсутності єдиної державної програми, яка б передбачала диференціацію характеру вправ і навантажень, запропонованих для студентів із різними захворюваннями, а також стимулювала

студентів до занять фізичним вихованням. Отримані факти обумовлюють необхідність розробки програми профілактично-оздоровчих занять для студентів медичних вузів, які б враховували зміни рухової функції. Розробка та впровадження профілактично-оздоровчої програми для студентів медичних вишів буде дієвою для підвищення рівня їх рухової активності.

Рухова активність управляє життям організму, його зростанням і розвитком. Систематичне залучення м'язової системи до рухової активності робить величезний вплив на весь організм, стимулює інтелектуальну діяльність студентів, підвищує продуктивність їх розумової праці і добре впливає на психічну й емоційну діяльність особистості.

Індивідуалізація фізичного виховання студентів-медиків, які мають відхилення у стані здоров'я, є однією з головних проблем освітнього процесу у вишах. При комплектуванні груп для академічних занять з фізичного виховання, планування фізичних навантажень, крім нозологічних форм, захворювань, протипоказань до того чи іншого фізичного навантаження, повинен відбуватися диференційований підхід до занять на підставі біоенергетичного потенціалу організму. Необхідна розробка нових, більш ефективних загально-розвивальних, профілактично-оздоровчих програм залежно від рівня здоров'я, нозології, психофізичних та психоемоційних чинників, діагностики фізичного стану організму студентів вищих медичних закладів як за візуальними ознаками, так і за результатами спостереження динаміки стану здоров'я.

На нашу думку, концепція особистого здоров'я повинна містити такі компоненти: ознаки самопочуття, індивідуальні симптоми норми і відхилень, розвиток систем організму, стратегії поведінки стосовно здорового способу життя. Тому перше завдання на заняттях з фізичного виховання полягає в тому, щоб за допомогою викладача студент навчився складати свою особисту профілактично-оздоровчу програму розвитку здоров'я (рис. 1).

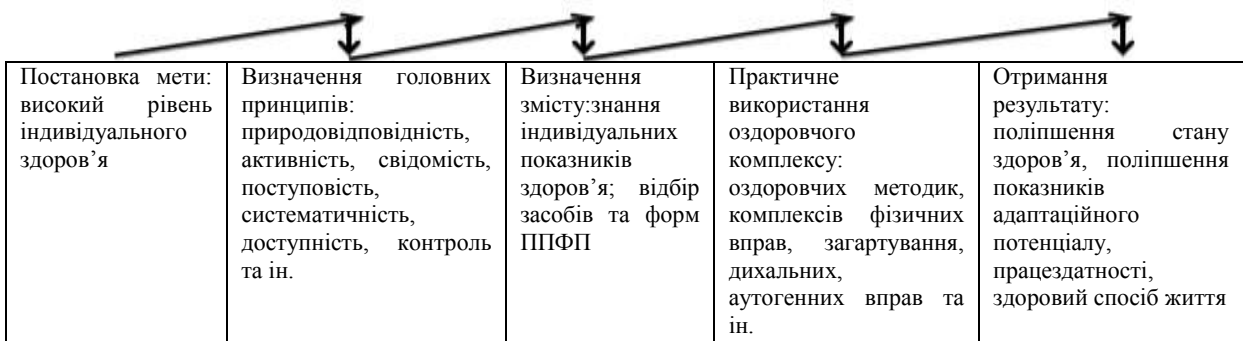

Рис. 1. Профілактично-оздоровча програма розвитку здоров'я студентів вищих медичних закладів

У нашому дослідженні кожному студенту досліджуваних медичних університетів пропонувалося створити особисту концепцію здоров'я, яка має складатися (виходячи з моделі

культури здоров'я В. Горащука) з таких структурних елементів:

1. Методологічний концепт: обґрунтування студентом медичного закладу системного підходу

до організації власної концепції здоров'я, що здійснюється за алгоритмом.

2. Теоретичний концепт: ознайомлення з вимогами своєї спеціальності до здоров'я, свідоме здобуття знань через вивчення та аналіз існуючих розробок щодо поліпшення здоров'я.

3. Технологічний концепт: розробка власної технології здоров'я, яка має такі компоненти, як етапи, мету відповідно до кожного етапу, принципи, зміст фізичних навантажень, засоби (безпосереднє визначення з комплексом фізичних вправ), результат до кожного етапу.

4. Методичний концепт: опанування методики індивідуального використання фізичних вправ, розподілу навантаження, розробка особистої програми оздоровлення.

Після створення такого алгоритму студенту пропонується переходити на наступний рівень – створення технології професійного зростання (поряд із забезпеченням здоров'я формуються особистісні, фізичні, психічні якості майбутнього фахівця).

Проведений аналіз педагогічної, спеціальної й методичної літератури, досвіду практичної діяльності в галузі фізичного виховання закладів вищої освіти свідчить про наявність ряду суперечливих питань, які потребують результативного і швидкого вирішення, а саме, між:

– державними вимогами щодо формування особистого здоров'я, розумової та фізичної працездатності студентів вищих медичних закладів і реальним станом їх мотиваційно-ціннісного ставлення до здорового способу життя, здатністю до виконання майбутніх професійних обов'язків;

– необхідністю здійснення розвитку фізичного самовдосконалення студентів медичних закладів освіти у позааудиторний час з відповідальним ставленням до особистого здоров'я та до професійного самовдосконалення і відсутністю у них потреби у самовдосконаленні;

– об'єктивною необхідністю впровадження і пошуку новітніх й ефективних засобів й методів навчання у медичних закладах вищої освіти з вимогами часу та переважанням традиційних підходів на заняттях з фізичного виховання й у позанавчальній діяльності.

Висновки та перспективи подальших розвідок напряму. Таким чином, результати проведеного дослідження дають підставу рекомендувати розроблену профілактично-оздоровчу програму для застосування в освітньому процесі та позанавчальній діяльності проведення занять з фізичного виховання у вищих медичних закладах. Сучасний процес фізичного виховання у виші повинен бути спрямований передусім на формування у майбутніх фахівців здорового способу життя, на основі підвищення їх рухової активності.

Перспективи подальших досліджень мають практичну цінність з метою розроблення здоров'язбережувальних технологій для студентської молоді.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Баканова А. Ф. Формирование здорового образа жизни студенческой молодежи / А.Ф. Баканова // Физическое воспитание студентов. – № 6, 2011. – С. 8 – 11 – URL: <http://bmsi.ru/doc/26399b33-8cca-4878-ab4da19c4537b5cd> (дата обращения: 01.11.2019)
2. Белкова Т. О. Подготовка студентов высших медицинских заведений до формирования собственного здоровья средствами физической культуры: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 / Т.О. Белкова. – Кропивницький, 2018. – 316 с.
3. Давиденко Д. Н. Здоровье и образ жизни студентов / под. общ. ред. проф. Д.Н. Давиденко : [учебное пособие] / Д.Н. Давиденко, Ю.Н. Щедрин, В.А. Щеголев. – СПб. : СПбГУИТМО, 2005. – 124 с.
4. Кудрявцева Е. Н. Здоровье человека : понятие и реальность / Е.Н. Кудрявцева // Общественные науки и здравоохранение. – М. : Наука, 1987. – С. 32 – 48.
5. Міхеєва Л. Особливості формування здорового способу життя у молодого покоління / Л. Міхеєва // Український науковий журнал – № 3. – 2011. – С. 318. – URL: http://www.social-science.com.ua/зміст/13_№3%202011. (дата звернення: 02.11.2019)
6. Муравов И. В. Оздоровительные эффекты физической культуры и спорта / И.В. Муравов. – Киев : Здоровья, 1989. – 272 с.
7. Омельченко С. О. Зміст і методи роботи класного керівника щодо формування здорового способу життя школярів / С.О. Омельченко // Гуманізація навчально-виховного процесу : зб. наук. праць; за ред. В.І. Сипченка. – Слов'янськ : СДПУ, 2005. – Вип. XXVII. – С. 144-151.
8. Сущенко Л. П. Здоровий спосіб життя людини як об'єкт соціального пізнання : дис. ... канд. філософ. наук : 09.00.03 / Л.П. Сущенко. – Запоріжжя, 1997. – 185 с.
9. Швець Н. Проблема формування здорового способу життя студентської молоді у Росії / Н. Швець // Порівняльна професійна педагогіка. – 2011. – № 2. – С. 141–148.
10. Pinet G. Health challenges of the 21st century : a legislative approach to health determinants / G. Pinet // Health legislation at the dawn of the XXI st century. – International Digest of Health Legislation – vol. 49 – P. 137-138.

REFERENCES

1. Bakanova, A. F. (2011). *Formirovanie zdorovogo obraza zhizny studencheskoy molodezhu*. [Formation of healthy lifestyle of student youth]. URL: <http://bmsi.ru/doc/26399b33-8cca-4878-ab4da19c4537b5cd> (accessed 01/11/2019).
2. Belkova, T. O. (2018). *Pidgotovka studentiv vyshchih medychnykh zakladiv do formuvannya osobystogo zdorov'ya zasobamy fizychnoiy kultury*. [Preparation of students of higher medical institutions for formation of personal health by means of physical culture]. Kropyvnytskyi.
3. Davidenko, D. N. (2005). *Zdorovyie i obraz shyznistudentov*. [Health and lifestyle of students]. Russia.
4. Kudryavtseva, E. N. (1987). *Zdorovyie chelovyeka: ponyatiye i realnost'*. [Human health: concept and reality]. Moscow.
5. Mikheeva, L. (2011). *Osoblyvosti formuvannya zdorovogo sposobu zhyttya u molodogo pokolinnya*. [Peculiarities of forming a healthy lifestyle in the young generation]. URL: http://www.social-science.com.ua/content/13_№3%202011. (accessed 02/11/2019).
6. Muravov, I. V. (1989). *Ozdorovitelnye efekty fizicheskoy kultury i sporta*. [Wellness effects of physical culture and sports the Health effects of physical culture and sport]. Kyiv.

7. Omelchenko, S.O. (2005). *Zmist i metody roboty klasnogo kerivnyka shodo formuvannya zdorovogo sposobu shkolyariv*. [Content and methods of work of the class leader on formation of healthy way of life of schoolboys]. Slovyansk.

8. Sushchenko, L. P. (1997). *Zdorovuyi sposib zhyttya lyudyny yak obyekt socialnogo piznannya*. [A healthy lifestyle as an object of social cognition]. Zaporozhye.

9. Shvets, N. (2011). *Problema formuvannya zdorovogo sposobu zhyttya studentkoyi molodi u Rossiyi*. [The Problem of Formation of Healthy Lifestyle of Student Youth in Russia]. Kiev.

10. Pinet G. (1998). *Health challenges of the 21 st century: a legislative approach to health determinants*. [Healthlegislation at the dawn of the XXIst century].

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

БЕЛКОВА Тетяна Олександрівна – кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри фізичного виховання Донецького національного медичного університету.

Наукові інтереси: формування здорового способу життя студентів вищих медичних закладів освіти засобами фізичної культури, спрямованим на зміцнення здоров'я.

МАЛАХОВА Жанна Володимирівна – кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент, завідувачий кафедри фізичного виховання Донецького національного медичного університету.

Наукові інтереси: фізична культура різних груп населення, фізичне виховання студентів.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

BELKOVA Tatiana Aleksandrovna – Candidate of Pedagogical Sciences, Senior Lecturer, Department of Physical Education, Donetsk National Medical University.

Circle of research interests: the formation of a healthy lifestyle of students of higher medical institutions by means of physical culture aimed at improving health.

MALAKHOVA Zhanna Vladimirovna – Candidate of Science in Physical Education and Sports, Associate Professor, Head of the Department of Physical Education of Donetsk National Medical University.

Circle of research interests: physical culture of different population groups, physical education of students.

Стаття надійшла до редакції 06.11.2019 р.

УДК 378.011.3.018.8-051:005.336.2](477+438)

DOI: 10.36550/2415-7988-2019-1-183-65-69

БІЛЯКОВСЬКА Ольга Орестівна –

кандидат педагогічних наук, доцент,

доцент кафедри загальної педагогіки та педагогіки вищої школи

Львівського національного університету імені Івана Франка,

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2880-6826>

e-mail: olha.bilyakovska@lnu.edu.ua

КОМПЕТЕНТНІСНА ПАРАДИГМА ЯКОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ В УКРАЇНІ ТА РЕСПУБЛІЦІ ПОЛЬЩА

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Якість освіти, якість професійної підготовки майбутніх фахівців стають головними завданнями та викликами для національної освітньої системи на сучасному етапі розвитку суспільства. Головно постає проблема підготовки вчителя-європейця, компетентного фахівця, який «виконує в суспільстві одну з найблагородніших і соціально-впливових ролей і місій» [8, с. 553] – відповідає за формування молодого покоління, розкриває світ знань та веде своїх вихованців мінливими стежками реальності до утвердження та виконання своєї ролі в житті громади та держави. У процесі інтеграції та гармонізації європейського освітнього простору підготовка висококваліфікованих педагогічних кадрів вимагає особливої уваги. Зауважимо, що сучасна різноманітність підходів і стратегій підготовки майбутніх вчителів зумовлена історичними, соціальними, культурними й економічними чинниками розвитку кожної країни. В умовах системних освітніх реформ української освітньої системи та інтеграційних процесів важливо вивчати прогресивний досвід зарубіжних країн, зокрема Республіки Польща в контексті якості підготовки майбутніх вчителів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Компетентнісний підхід залишається важливим напрямом наукових пошуків як українських, так і зарубіжних науковців. Зокрема, проблемі становлення компетентнісного підходу в освіті присвячені дослідження (Н. Бібік, Л. Ващенко, О. Локшиної, О. Овчарук, О. Пометун, Дж. Равен, О. Савченко та ін.), науковцями розкривалися питання формування компетенцій (В. Бондар, О. Семиног, І. Шапошнікова, Л. Хомич), окреслювалися ключові компетенції у підготовці фахівців (Ч. Банах, К. Денек, І. Зимня, О. Митник, Л. Хоружа, А. Хуторський, Н. Яциніна). Водночас, зважаючи на теоретичну та практичну значущість сучасних педагогічних досліджень, недостатньо вивченими залишаються питання, що розкривають особливості компетентнісного підходу у контексті забезпечення якості професійної підготовки майбутніх вчителів.

Мета статті полягає в узагальненні теоретичних підходів щодо поширення компетентнісного підходу у професійну підготовку майбутніх вчителів в контексті забезпечення її якості; виокремленні низки компетенцій майбутнього вчителя, які сприятимуть успішній професійно-педагогічній діяльності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Освіта є важливою соціальною, економічною та політичною інвестицією. Зокрема якісна освіта та